

Dlhá cesta k jednotnému trhu pre biopalivá

Nedávno vyneseným rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie¹ boli objasnené niektoré dôležité otázky o jednotnom trhu EÚ pre biopalivá. Zhrňujúco možno povedať, že mimo oblastí upravených Európskou komisiou si každá krajina môže viac-menej prijať vlastné pravidlá.

V konkrétnom prípade išlo o spoločnosť Legatoria Editoriale Giovanni Olivotto (ďalej ako „L.E.G.O.“), ktorá vlastní tlačiareň. V rámci tejto tlačiarne si postavila tepelnú elektráreň, v ktorej sa ako palivo používa biokvapalina, konkrétne surový rastlinný palmový olej.

V roku 2011 uznala GSE, štátna spoločnosť zodpovedná za vyplácanie pomoci na výrobu energie z obnoviteľných zdrojov, túto elektráreň za zariadenie napájané z obnoviteľných zdrojov.

Spoločnosť L.E.G.O. tak získala prístup k režimu stimulačných opatrení, tzv. zelených certifikátov (ďalej ako „ZC“). Následne GSE rozhodnutím v roku 2014 konštatovala, že spol. L.E.G.O. nespĺňala kritériá oprávnenosti na režim podpory a požadovala vrátenie všetkých súm vyplatených za obdobie rokov 2012 – 2014.

Dôvodom, ktorý spol. GSE uvádzala na podporu svojho rozhodnutia, bolo najmä nepredloženie osvedčení o trvalej udržateľnosti zo strany spoločnosti, ktorá postavila elektráreň, a to spoločnosti Movendi Srl. Tá pôsobí aj ako sprostredkovateľ pri nákupe biokvapalín používaných na prevádzku tohto zariadenia od spoločnosti ED&F Man Liquid Products Italia Srl a Unigrà Srl.

Hoci bol tento výrobok priamo predávaný a dodávaný spoločnosti L.E.G.O., podľa názoru GSE by sa spoločnosť Movendi mala považovať za „hospodársky subjekt“ v zmysle medzinárodnej vyhlášky z 23. januára 2012, ktorý je povinný predložiť osvedčenie

o trvalej udržateľnosti, aj keď tie už boli poskytnuté zo strany spoločnosti ED&F Man Liquid Products Italia a Unigrà.

Spol. L.E.G.O. proti rozhodnutiu bojovala a vnútroštátny súd predložil Súdnemu dvoru Európskej únie otázku, či členské štáty vzhľadom na otázku o splnení kritérií trvalej udržateľnosti môžu ukladať hospodárskym subjektom špecifické povinnosti, odlišné a širšie, ako sú povinnosti, ktoré stanovuje dobrovoľný systém osvedčovania trvalej udržateľnosti, ako je systém „ISCC“ (t. j. International Sustainability and Carbon Certification – Medzinárodná certifikácia trvalej udržateľnosti biomasy) uznaný vykonávacím rozhodnutím prijatým Európskou komisiou² (ďalej ako „vykonávacie rozhodnutie“) podľa článku 18 ods. 4 smernice o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie³ (ďalej ako „smernice“).

V prípade otázky, či štát môže stanoviť odlišné, širšie a prísnejšie pravidlá ako smernica, je potrebné zistiť, či Európska komisia k tomu vydala vykonávacie rozhodnutie (pravidlá).

Ak Európska komisia neprijala rozhodnutie o určitom systéme osvedčovania, alebo ak toto rozhodnutie spresňuje, že tento systém sa nevzťahuje na všetky kritériá trvalej udržateľnosti uvedené v článku 17 ods. 2 až 5 smernice, členské štáty majú naďalej možnosť uložiť hospodárskym subjektom v tomto rozsahu povinnosť rešpektovať vnútroštátnu právnu úpravu s cieľom zabezpečiť kontrolu dodržiavania uvedených kritérií.

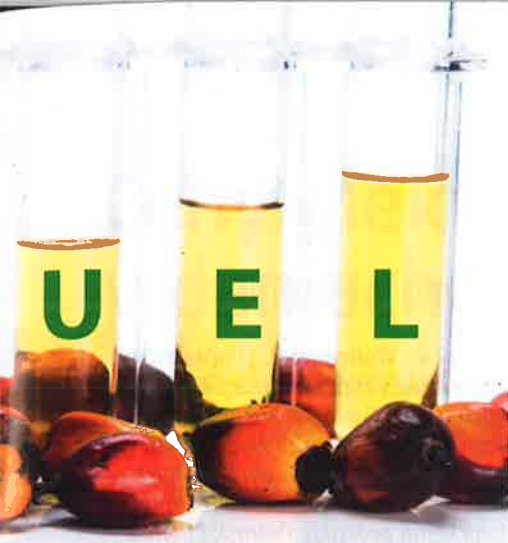

Opačne platí, že členské štáty nemôžu od dodávateľa požadovať poskytnutie ďalších dôkazov o splnení kritérií trvalej udržateľnosti stanovených v článku 17 ods. 2 až 5 tejto smernice, ak Európska komisia k tomu prijala vykonávacie rozhodnutie (pravidlá).

Keďže uznanie systému ISCC na obdobie piatich rokov prostredníctvom vykonávacieho rozhodnutia Európskej komisie platí len pre stanovenie trvalej udržateľnosti biopalív a nie biokvapalín, toto vykonávacie rozhodnutie sa nezdá byť spôsobilé obmedziť právomoc, ktorú majú členské štáty podľa článku 18 ods. 1 a 3 smernice, na stanovenie podrobných pravidiel kontroly súladu s kritériami trvalej udržateľnosti stanovenými v článku 17 ods. 2 až 5 smernice, pokiaľ ide o biokvapaliny.

Vzhľadom na vyššie uvedené vyplýva, že článok 18 ods. 7 smernice v spojení s vykonávacím rozhodnutím sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá na osvedčovanie trvalej udržateľnosti biokvapalín ukladá hospodárskym subjektom špecifické povinnosti, odlišné a širšie, než sú povinnosti, ktoré stanovuje dobrovoľný systém osvedčovania trvalej udržateľnosti, ako je systém „ISCC“, uznaný vykonávacím rozhodnutím prijatým Komisiou v súlade s článkom 18 ods. 4 smernice, keďže tento systém bol schválený len pre biopalivá a uvedené povinnosti sa vzťahujú len na biokvapaliny.

Následne musel Súdny dvor Európskej únie preskúmať, či sú tieto v porovnaní s právom EÚ prísnejšie podmienky pre biopalivo zlučiteľné s právom EÚ, predovšetkým s právom vnútorného trhu.

Konkrétne išlo o otázku, či vnútroštátna právna úprava môže požadovať, aby všetky hospodárske subjekty zapájajúce sa do dodávateľského reťazca predmetného výrobku, aj v prípade, že ide o sprostredkovateľov, ktorí nenadobúdajú fyzicky držbu dodávok biokvapalín, boli viazané určitými povinnosťami osvedčovania, oznamovania a informovania vyplývajúcimi z uvedeného systému.

Súdny dvor Európskej únie objasnil, že pojem „hospodársky subjekt“

v smernici nie je definovaný a keďže za súčasného stavu harmonizácie, ktorú vykonal normotvorca Európskej únie v súvislosti s podrobnosťami metódy overovania spojenej so systémom hmotnostnej bilancie, je potrebné konštatovať, že členské štáty majú širokú mieru voľnej úvahy na určenie (v súlade s právom Európskej únie), ktoré hospodárske subjekty majú povinnosť predložiť dôkaz o splnení kritérií trvalej udržateľnosti stanovených v článku 17 ods. 2 z smernice.

Z tohto dôvodu je každý štát oprávnený zaviesť systém, pri ktorom všetky hospodárske subjekty zapájajúce sa do dodávateľského reťazca výrobku, aj v prípade, že ide o sprostredkovateľov, ktorí nenadobúdajú fyzicky držbu dodávok biokvapalín, sú viazané určitými povinnosťami osvedčovania, oznamovania a informovania vyplývajúcimi z uvedeného systému.

Súdny dvor Európskej únie ďalej zisťoval, či je toto pravidlo zlučiteľné aj s článkom 34 ZFEÚ⁴ týkajúcim sa voľného pohybu tovarov. Dospel pri tom k záveru, že obmedzenie voľnej hospodárskej súťaže je opodstatnené cieľmi ochrany životného prostredia a boja proti podvodom.

Skutočnosť, že Taliansko zaväzuje aj sprostredkovateľov kvapalných biopalív, ktorí ich fyzicky nenadobúdajú, aby predkladali certifikáty o trvalej udržateľnosti, podľa Súdneho dvora Európskej únie nie je v rozpore ani s čl. 34 ZFEÚ.

Síce to vraj vedie k sťaženiu dovozu kvapalných biopalív do Talianska, avšak Súdny dvor Európskej únie je toho názoru, že toto obmedzenie voľnej hospodárskej súťaže je opodstatnené cieľmi ochrany životného prostredia a boja proti podvodom.

Mag. Bernhard Hager, LL.M.
Dvořák Hager & Partners,
advokátska kancelária, s. r. o.

- 1 Rozsudok súdneho dvora zo 4. októbra 2018 vo veci C-242/17, Legatoria Editoriale Giovanni Olivetto (L.E.G.O.) SpA proti Gestore dei Servizi Energetici (GSE) SpA, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero delle Politiche Agricole e Forestali
- 2 Vykonávacie rozhodnutie Komisie z 19. júla 2011 o uznaní systému s názvom Medzinárodná certifikácia trvalej udržateľnosti biomasy na preukazovanie súladu s kritériami trvalej udržateľnosti podľa smerníc Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES a 2009/30/ES (2011/438/EÚ)
- 3 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc 2001/77/ES a 2003/30/ES
- 4 ZFEÚ - Zmluva o fungovaní Európskej únie

Komplexná energetická renovácia budovy – ako na to?

S energetickou garantovanou službou od innogy to nie je problém

Energetická garantovaná služba (EPC) je metóda realizácie energeticky úsporných riešení vrátane financovania projektu. Financovanie sa zabezpečuje prostredníctvom splácania investície z dosiahnutých úspor, ktoré sú zmluvne zaručené dodávateľom. Tento spôsob realizácie projektov je vhodný pre verejný aj súkromný sektor, a to hlavne pre komplexné modernizácie budov ako je zateplenie, výmena okien, osvetlenia, vzduchotechniky či rozvodov.

Využitím metódy EPC sa dá dosiahnuť v priemere 60 % úspora energie.

Výhody pre vás

EPC je služba, ktorou **zhodnotíte svoj majetok**. Pritom si **nevyžaduje vaše**

ďalšie investície a nezvyšší vaše úverové zafarženie. Realizáciou môžete dosiahnuť okamžitú priamu úsporu ako rozdiel generovaných úspor a platby za službu. **Riziko za dosiahnutie úspor na seba preberá innogy** ako poskytovateľ energetickej služby. V prípade nedosiahnutia úrovne garantovaných úspor vám ako poskytovateľ služby uhradíme výšku nedosiahnutých úspor. **Garantujeme dlhodobú efektívnosť** prevádzky budovy.

EPC od innogy

Realizujeme projekty formou „**na kľúč**“ – od komplexnej analýzy, projektovej prípravy cez realizáciu až po financovanie. innogy vám prináša stabi-

Najväčšou výhodou realizácie projektu formou EPC sú zmluvné garancie poskytované zhotoviteľom.

litu a skúsenosti silného partnera, preto vieme zabezpečiť financovanie projektov z vlastných zdrojov.

Sme innogy.
Energia a inovácie pre vašu firmu.

Kontaktujte nás
na nekomoditakz@vse.sk.